

[Eva Møller]

dan har brug for en styrkelse af naturfagene, og vi er derfor tilfredse med, at dette foreslås som et selvstændigt fag. I modsætning til den foregående ordfører mener jeg, det er vigtigt, at faget er et selvstændigt fag, og at det ikke integreres i fagene historie og samtidsorientering, som også er nye fag, og vi hilser med tilfredshed, at de kommer ind. Men vi mener, at det er vigtigt, at fagene har deres egen identitet, at de enkelte fag har egne metoder, egne arbejdsformer, egne grundlæggende værdier og færdigheder, og alle disse ting skal indlæres, før man kan samarbejde med andre fag. Vi siger altså på ingen måde nej til et samarbejde, men vi siger nej til, at alting blandes sammen, og derfor er vi tilfredse med den ændring, der er sket med lovforslaget.

For os er det vigtigt, at der er et ensartet indgangsniveau ved liniefagene, og derfor siger vi ja til den mulighed, der er for den supplerende undervisning. Jeg kan forestille mig vanskeligheden ved at have en elev, der har en sproglig studentereksamen og gerne vil have fysik som liniefag, og en elev med en matematisk studentereksamen med fysik på højt niveau. Jeg tror ikke, at nogen af de to elever vil kunne få en tilfredsstillende undervisning, hvis de umiddelbart starter på liniefaget sammen.

Vi er også tilfredse med, at det fortsat oprettholdes, at flere årgange har mulighed for at læse liniefag sammen. Vi kan godt se de praktiske vanskeligheder, der ligger i det, men på den anden side ønsker vi, at der skal være et stort net af seminarier ud over landet, og derfor skal de små seminarier, hvis de skal overleve, have mulighed for at tilbyde mange liniefag, og derfor er det nødvendigt med denne samlæsning mellem årgangene.

Jeg skal også sige, at vi med tilfredshed har noteret os, at de kulturelle værdier fortsat ligger i forslaget, at man skal læse dansk med kendskab til svensk og norsk, at kristendomskundskab skal være der, at der skal være undervisning i korsang og sammenspil og et modul til undervisning af voksne. Alt dette er gode danske kulturelle traditioner, men jeg kunne måske godt lidt stilfærdigt spørge, om ikke idræt efterhånden er ved at være en af de nye kulturelle traditioner, som måske skulle med på samme niveau. Det er da værd at overveje, selv om jeg godt ved, at når jeg nu siger »nye«, er der måske nogen, der vil sige, at det med den sunde sjæl i det sunde legeme også stod over indgangen til deres skole – men alligevel.

Jeg skal til slut sige, at jeg kan være tilfreds med den større fleksibilitet og frihed, der ligger i tilrettelæggelsen af praktikken i samarbejde med skolerne uden udelukkende at basere sig på faste øvelsesskoler. Vi lægger stor vægt på praktik i Det Konservative Folkeparti. Det handler om, at man skal kunne lide børn, og vi kan i den sammenhæng sige, at vi kan godt være lidt kede af, at den gamle ordning med, at lærerne kom ud på græs, er forsvundet og tilsyneladende aldrig vender tilbage.

Anders Mølgaard (V):

Formålet med at revidere læreruddannelsen er naturligvis at give de kommende årgange af lærere det bedst mulige udgangspunkt for at virke som lærere her på tærskelen til et nyt århundrede.

Historisk set har der altid eksisteret et naturligt afhængighedsforhold, samlivsforhold, mellem vort uddannelsessystem og de givne livsforhold. Den nuværende læreruddannelseslov er fra 1966, altså har den eksisteret i en generation. Derfor er det naturligt med en revision for at gearere uddannelsen til fremtidens krav og udfordringer.

Jeg synes, at det fremsatte lovforslag er præget af nogle af de kvaliteter og visioner, som løfter læreruddannelsen ind i en ny tidsalder. Derfor er det med ægte glæde, at Venstre kan give lovforslaget sin fulde støtte.

Lovforslaget sikrer på én gang den nødvendige faglige og pædagogiske bredde, muligheder for faglig fordybelse ved at fastholde og cementere de to liniefag, en nødvendig styrkelse af praktikken, mere fleksibel praktik uden unødvendige bindinger, en styrkelse af det naturvidenskabelige område i uddannelsens obligatoriske del, ny styrelsesordning med mulighed for en større lokal frihedsgrad og plads til mere nytænkning. Og til sidst: Seminarierne får mulighed for at være et mere naturligt hjemsted for efter- og videreuddannelse.

Lovforslaget ligger meget tæt op ad den betænkning, vi kender fra juni 1990, og jeg synes i det hele taget, det er nødvendigt, og også meget glædeligt, at et så bredt funderet udvalg har gjort sig dybe og grundige overvejelser om fremtidens lærerrolle i forhold til et samfund i hastig udvikling.

Jeg vil ikke kommentere alle ændringerne i forslaget, da jeg fundamentalt set er på linje